

راهنمای آموزش برقراری ارتباط با

معاونت برنامه ریزی آموزشی و توان بخشی
کارشناسی گروه دانش آموزان آسیب دیده ی شنوایی
سال تحصیلی ۹۶-۹۵

۲۴. نصب آیینیه در کلاس درس به منظور اصلاح تلفظ ضروری است.
۲۵. از دانش آموز آسیب دیده شنوایی انتظار نداشته باشید بلافاصله جواب سوال شما را بدهد. به او فرصت فکر کردن بدهید.
۲۶. دانش آموز با آسیب شنوایی را در تصمیم گیری های آموزشی مربوط به خود سهیم نمایید.

معلمان گرامر

به یاد داشته باشید که

آسیب شنوایی یک محدودیت است نه معلولیت

از ترحم به او خودداری فرمایید.

در مقابل رفتارهای نادرست دانش آموز

با آسیب شنوایی

قبل از هرگونه تنبیه، از شیوه های زیر استفاده نمایید:

۱. چشم پوشی و نادیده گرفتن رفتارهای نامناسب او
۲. جایگزین نمودن یک رفتار صحیح به جای رفتار نامصحیح و تقویت آن در دانش آموز
۳. آموزش رفتارهای مطلوب و مورد انتظار
۴. توجه به نیازهای روانی دانش آموزی که رفتار نادرست دارد (شاید برای جلب توجه باشد) و محبت کردن به او
۵. محروم کردن دانش آموز از چیزهای مورد علاقه

تمهیدات لازم جهت ارائه آموزش و برقراری ارتباط بین معلم و دانش آموز:

۱۳. زمانی که مطلبی را بر روی تابلو می‌نویسید همزمان صحبت نکنید زیرا دانش آموز لب‌های شما را نمی‌بیند.
۱۴. سعی کنید صداهای مزاحم در کلاس، به حداقل رسانده شود.

۱۵. کودک را مجبور نکنید برای مدتی طولانی بدون استراحت لب خوانی کند زیرا لب خوانی مستلزم تمرکز بسیار زیاد است و خستگی باعث کاهش تمرکز او می‌شود.
۱۶. به کودک کم شنوا بیش از حد، دستورات شفاهی ندهید.

۱۷. اگر اطمینان ندارید کودک کم شنوا متوجه صحبت‌ها شده است یا خیر از او بخواهید آن‌ها را تکرار کند.
۱۸. زمانی که برای آموزش از فیلم استفاده می‌کنید به داشته باشید از کودک نخواهید که یادداشت بردارد زیرا هربار که سرش را برای نوشتن پایین می‌اندازد مقداری از اطلاعات را از دست می‌دهد (در حالی که کودکان دیگر اینطور نیستند).

۱۹. دیکته گفتن به دانش آموز با آسیب شنوایی مانند سایر کودکان دیگر نیست. زیرا آن‌ها قادر نیستند همزمان گفته‌های معلم را دنبال کنند و آن را بنویسند بنابراین در حد لازم (نه افراط) کلمات را پیوسته تکرار کنید.
۲۰. برای توضیح یک مطلب زیاد حاشیه نروید و برای رسیدن به موضوع اصلی وقت را هدر ندهید.

۲۱. موضوع صحبت خود را درست و واضح به کودک بفهمانید و در صورت تغییر موضوع کاری کنید که کودک متوجه آن شود.

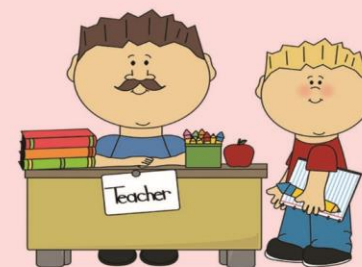
۲۲. خیلی تند و یا خیلی آهسته صحبت نکنید. این امر الگوی لب‌های شما را تغییر داده و مطلب قابل درک نمی‌باشد.

۲۳. اگر هنگام صحبت کردن سرتان را تکان داده و یا قدم بزنید کودک متوجه حرکت‌های گفتاری شما نمی‌شود.

۱. برای برقراری ارتباط بهتر با دانش آموز با آسیب شنوایی، راه‌های مختلفی را امتحان کنید.
۲. اطمینان حاصل نمایید که دانش آموز از وسیله کمک شنیداری مناسب استفاده می‌نماید و اگر سمعک به گوش دارد، از روشن بودن و سالم بودن باتری‌های آن اطمینان حاصل نمایید.
۳. در نور مناسبی که بتواند بر چهره، دست‌ها و لب‌های معلم بتابد کار نمایید.
۴. دقت کنید که نور از پشت سر نتابد زیرا چهره او در سایه و تاریکی قرار می‌گیرد.
۵. در تمام شرایط رودرروی دانش آموز قرار بگیرید و تا حد ممکن کودک را در نزدیک خود بنشانید.
۶. برای آموزش واژه‌ها و مفاهیم جدید و یادآوری آنها به کودک، وقت بگذارید.
۷. به دانش‌آموز نشان دهید که انتظار انجام چه کاری را از او دارید.
۸. واضح و طبیعی و با صدایی بلند ولی بدون فریاد کشیدن یا اغراق در تلفظ صحبت کنید.
۹. برای کمک به کودک در درک منظور خود، از کلمات و جملات ساده در کنار ایماها و تصاویر استفاده کنید.
۱۰. جمله‌ها را بطور کامل ادا کنید تا کودک با آسیب شنوایی بتواند از کل جمله موضوع را دریابد.
۱۱. سعی کنید صداهای مزاحم در کلاس، به حداقل رسانده شود.
۱۲. کودک با آسیب شنوایی، بیشتر از طریق حس بینایی مطالب را یاد می‌گیرد، بنابراین از رسانه‌های آموزشی جذاب مانند تصاویر، اشیا، مدل‌های آموزشی و... استفاده نمایید.

آموزش و پرورش استثنایی به معنای جداسازی و انتقال کودک از جامعه عمومی به جامعه خاص و جدا نیست بلکه عبارت است از:

برنامه‌ریزی متناسب با نیازهای کودک همراه و همگام با خانواده و اجتماع بر مبنای توجه به تفاوت‌های فردی و ارزیابی‌های مستمر، جامع و در نهایت فراهم آوردن زمینه‌های مساعد بمنظور انتقال او به آموزش عمومی. بنابراین معلمین برای افزایش روند موفقیت تحصیلی کودکان و دانش‌آموزان و میزان یادگیری آن‌ها باید از شیوه‌های علمی و عملی استفاده نمایند.

مشکلاتی که معلم کودکان با آسیب شنوایی با آن مواجه هستند بسیار متفاوت از سایر معلمان می‌باشد. مسئله اصلی، چگونگی ایجاد ارتباط است. به عبارتی دیگر معلمان این گروه از دانش‌آموزان نه تنها با مشکل ایجاد رابطه با فراگیران خود مواجه‌اند، بلکه در باره‌ی این‌که چگونه به آن‌ها بیاموزند تا با دیگران نیز ارتباط برقرار کنند دچار مشکل هستند. برنامه آموزشی ویژه‌ی این گروه از دانش‌آموزان شامل برنامه آموزش انفرادی، ارائه آموزش‌های لازم به خانواده و آموزش تلفیقی می‌باشد.